

PŘEDMLUVA

Již ve Vnitřní knize Žlutého císaře nalézáme rozptýlené zmínky o diagnostice podle jazyka. V době dynastií Ming (Ming) a Čching (Qing) se diagnostika podle jazyka stala významnou částí čínského lékařského písemnictví. V nedávné době vyšlo v Čínské lidové republice několik důležitých knih, které systematicky čerpají a třídí materiál z historických pramenů.

Důležitým přínosem k předávání lékařského poznání z Východu na Západ je i první systematické pojednání o čínské diagnostice podle jazyka v angličtině. Giovanni Maciocia je jedním z nejrespektovanějších učitelů a praktiků čínské medicíny a pro nás všechny ze Západu, ať už jsme praktiky, vyučujeme nebo studujeme tradiční orientální medicínu, vykonal velkou službu. Za základ si vzal několik důležitých čínských textů a vytvořil z nich zcela nové pojednání, které je srozumitelné, přesné a poskytuje podrobný popis tohoto důležitého sloupu čínského lékařského vyšetřování. Toto nové dílo, i teoreticky dostatečně zajímavé, bylo rovněž obohaceno expertními klinickými zkušenostmi mnoha významných učitelů Giovanni Maciocii. Kniha demonstruje jedinečný cit pro klinickou práci, který je pro Giovanniho typický, a odráží i jeho vlastní rozsáhlé zkušenosti z praxe jak na Západě, tak i v Číně. Barevné fotografie a kazuistiky jsou vítaným obohacením textu a důležitým vodítkem v klinické práci. Jsou cenné nejen pro jejich výstižnost a přesnost, ale také proto, že zachycují na Západě nejčastější případy.

Mnoho učenců v průběhu dějin zkoumalo předávání lékařských znalostí a písemností mezi kulturami při jejich vzájemném kontaktu¹. Tento proces byl někdy pomalý, například mezi Indií a Čínou², nebo rychlý, například při uvedení moderního západního lékařství do největších čínských měst v 19. století. V každém případě vždy obsahoval některé prvky zmatku a chaosu, které mohly vést k neúspěšnému roubování, jako se to stalo s akupunkturou v Evropě 19. století³, nebo řeckému lékařství za doby dy-

nastie Tchang (Tang)⁴ v Číně. Giovanni Maciociovo osvícené podání čínské diagnostiky podle jazyka nepochybně pomůže celému procesu přenosu a přizpůsobení čínského lékařského dědictví potřebám Západu, a to tak, aby probíhal lehce, uspořádaně a jeho vliv byl trvalý.

*Ted Kaptchuk
Boston*

POZNÁMKY:

- ¹ Paul U. Unschuld, „Western Medicine and Traditional Healing Systems: Competition, Cooperation or Integration?“ (Západní medicína a tradiční systémy léčení: soutěž, spolupráce nebo integrace?) *Ethics, Science and Medicine* 3, č. 1 (květen 1976): 1–20.
- ² Paul U. Unschuld, „The Chinese Reception of Indian Medicine in the First Millennium A.D.“ (Čínské přijetí indické medicíny v prvním tisíciletí našeho letopočtu.) *Bulletin of the History of Medicine* 53, č. 3 (podzim 1979): 329–45.
- ³ John S. Haller, „Acupuncture in Nineteenth Century Western Medicine.“ (Akupunktura v západní medicíně devatenáctého století.) *New York State Journal of Medicine* 73, (květen 1973): 1213–21.
- ⁴ Edward H. Schafer, *The golden peaches of Samarkand: A study of Tang Exotics.* (Zlaté broskve Samarkandu: Studie tchangského exotizmu.) Berkeley: University of California Press, 1963.